

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, mr. Yvonne E.M.A. Timmerman-Buck, naar aanleiding van de geboorte van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Alexia Juliana Marcela Laurentien, Den Haag, 28 juni 2005

Geachte medeleden,

Op 26 juni jl. heeft Prinses Máxima het leven geschonken aan een dochter: Prinses Alexia Juliana Marcela Laurentien. Van dit heuglijke feit is de Eerste Kamer gisteren bij Koninklijke Boodschap in kennis gesteld met de volgende bewoordingen:

“Met vreugde kondigen Wij U hierbij aan dat Onze zoon Willem-Alexander en Onze schoondochter Máxima gistermiddag de ouders zijn geworden van een dochter. Wij delen in hun grote geluk en dankbaarheid.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

’s-Gravenhage, 27 juni 2005”

(w.g.) Beatrix.

De Kamer feliciteert bij deze van harte de gelukkige ouders, Prins Willem-Alexander en Prinses Máxima. Onze welgemeende gelukwensen gaan tevens uit naar het zusje, Prinses Amalia, en naar de grootouders van de nieuwgeborene, in het bijzonder Hare Majesteit Koningin Beatrix die met Prinses Alexia haar vijfde kleinkind heeft gekregen. Twee kleinkinderen tijdens het 25-jarig regeringsjubileum: het zijn ongetwijfeld de meest kostbare geschenken die haar in haar jubileumjaar ten deel vallen.

De geboorte van Prinses Alexia is ook staatsrechtelijk van belang. Haar vader is voorbestemd voor het Koningschap, haar moeder zal hem daarin bijstaan. Haar zus is de tweede, zijzelf de derde in de lijn van erfopvolging. Dit alles is reden temeer de wens uit te spreken dat Prinses Alexia een jeugd mag hebben die gekenmerkt wordt door vrijheid, blijheid en nabijheid. Nabijheid van vooral haar ouders. Moge dit kind bovendien gegeven zijn, dat zij op haar levenspad vergezeld wordt door mensen die om haar geven, niet omwille van haar afkomst maar omwille van haarzelf.

Op 1 oktober 1968 uitte de toenmalige Voorzitter van de Eerste Kamer zijn blijdschap en dankbaarheid over het feit “dat Prinses Beatrix en Prins Claus zich thans kunnen verheugen in twee zoons, die in leeftijd dicht genoeg bijeen staan om eerst als speelgenoten, later als vrienden op te groeien”. Nu, bijna vier decennia later, mag ik uiting geven aan de blijdschap en dankbaarheid over het feit dat de oudste zoon en zijn echtgenote zich thans kunnen verheugen in twee dochters, die in leeftijd dicht genoeg bijeen staan om als speelgenoten, later als vriendinnen op te groeien.

Twee dochters, beiden op een zondag geboren. Ik spreek de hoop uit dat ook Prinses Alexia in alle opzichten een zondagskind mag zijn.
